

neoh mắt nhìn, nghệt mặt gặt gù. Ông có vẻ khoái chí. Ôi chao là công việc văn tự thời hiện tại. Nhanh, gọn, sạch. Đúng là bản thảo như in và ông mong nó sẽ được in.

Mình đã bằng lòng với mình mong rằng người khác sẽ vừa lòng, vui lòng.

Nghĩ vậy để hy vọng.

Bài thơ ấy...

Ông lẩm nhẩm trong cái miệng đang có mùi vị cay cay của miếng gừng ướp muối phải ngậm thường xuyên bởi tật viêm họng mãn!

Cũng có thể nó, cái bài thơ ấy sẽ vô bổ viễn vông khi ý mình không hợp với ý người. Ông lại lẩm nhẩm tiếp. Vị gừng trong miệng ông bỗng nhiên cay gắt và xộc lên mũi. Tuy vậy người viết vẫn nhủ lòng hãy tự tin ở dẫn đo của mình và nhủ lòng hãy mạnh dạn mà kính gửi.

Tiện nghi máy móc hôm nay cũng đã giúp ích khá nhiều cho người sáng tác khiến ông đỡ phải vất vả vận động cơ bắp rồi nắn nót hết mình cho dù không tránh khỏi thói bản năng của những dòng chữ chép tay vốn được mệnh danh có họ hàng chung với gà bới vốn rất khó đọc và khó được duyệt khi gặp phải người biên tập ầm tít vì chữ nghĩa mới nhận kia được cho là lèm nhèm.